

پرۆژەى ھاوبەشى بەشى فەلسەفەى زانكۆى سەڭاحەددىن و دەز گاى موكريانى

ناوی کتیّب: توماس نهکوینی
نووسینی: د. حهمید عهزیز
سهرپهرشتیی پروّژه: ریّبوار سیوهیلی (بهشی فهلسهفه)
سهرپهرشتیی کاروباری دهزگا: دلیّر سادق (دهزگای موکریانی)
نهخشهسازی ناوهوه: هاوری سالّح
بهرگ: ناسو مامزاده
ژمارهی سپاردن: (953)
تیراژ: (1000) دانه
پاپی یهکهم: (2009)

ف 4 لسه قه د حەمىدغەزىز

ناوەرۆك

5	 ناوەرۆك
	› پێشەكى
	پرۆسەى زانىن
16	ميتافيزيك
	بەلگەكانى بوونى رەب
	بەلگەى يەكەم: بزووتنەوە
25	بەلگەى دووەم: ھۆكارى كاريگەر
	بەلگەى سێيەم: شياوەكى و ناچاريى
27.	بهلگهی چواردم: جیاوازی پله و پایه و خهسلّهتی بوونهوهران
28	بەلگەى پێنجەم: بەلگەى نەزم و ئامانجەكى
31	مروّة و نهفس
34	خەسلەتەكانى رەب
36	خواست و ئازادی ژیرخواست و ئازادی
41	ئاكار و قانوون
45	سەرچاوەكان
45	سەرچاوە عەرەبىيەكان:
	سەرچاوە ئەلمانىيەكان:

ييشهكي

ئهگهر بگونجی میژووی فهلسهفه بهسهر چهند قوناغیکدا دابهش بکریت، ئهوا ههر ئهو قوناغه لهلای خویهوه به هوی فهیلهسووفیکهوه سروشتی فهیلهسووفیکهوه یاخود به هوی چهند فهیلهسووفیکهوه سروشتی ئهم دابهش کردنه لهلای خویهوه دهردهخات. ئهگهر سوکرات فهلسهفهی یونانیی کردبی به قوناغی پیش خوی و دوای خوی، نهوا توماسی ئهکوینی (1224–1274ز) لهلای خویهوه پشکی ئهو دابهشکردنهی دراوه ته دهست و له سهدهی سیانزهمی سهدهکانی ناوه پاستدا به هوی ئهو جیهاندیدیهی که رهنگی رشتووه و به فهلسهفهی ئهرستوتلیزمی مهسیحی ناوده بری، به کوتایی هاتنی فهلسهفهی پیش خوی و دهستینگی قوناغیکی تر داده نریت.

توماسی ئه کوینی، له جیهانی په په سپورانی فه له سه فه ی سه ده کانی ناوه راستدا به و ناوه ناسراوه، توانیویه تی له گیر و به به دکردنی ناوی فه له هه گهر و به گیراوی تایبه تی، جاریکی تر فه له هه گیر اوه هینایه ده ره و وینه تایبه تی، جاریکی تر فه له هه گیراوه هینایه ده ره و وینه ته لخه که ی له باره یه و کال کرده وه و تا راده یه که فو ته و توزه ی لیته کاند که به دریزایی سه ده کانی ناوه راست - پیش خوی لیی نیشتبوو. فه له سه ده کانی جاریکی تر به پینی هه لومه رجی سه ده دمی خوی ره واکرده وه.

ئه کوینی له کایه و ده قهری پهیوه ندی نیّوان لاهوت و فهلسهفه، ژیر و سروش، زانین و بروا، به لگه سهلینهی بوونی رهب، صروّق و نه فس و گیان، فهلسهفهی کوّمه لایه تی و صاف و سیاسه تدا دهست ره نگینیی خوّیی و به پیریی و برشتیی خامه کهی ساخ کردوّته وه.

له لاسه کی تر او و راسه رنکی به رجاو و سه ناوبانگی رئسازی كاتۆلىكىيە و لە سياسەتدا لايەنگىرى سىستەمى دەرەبەگايەتى (فیودالیزم)ی سهردهمی خوی بووه، له دواییدا بووه به رابهریکی گرویی دۆمننىكان كە لە سەردەمى خۆيدا بالاو و دەستىەكاربووە. تەرىقەتى دة مننىك لايهنگيراني كلبسهى هانداوه دەستبەردارى مالى دنيا ببن و سهدهروازه و سوال و زهكات و سهرفتره ژبان بهسهر بهرن. له فەلسەفەكەيدا ئەگەرچى لايەنگىرى ئەرسىتۆ بىورە، بىەلام لىە كتنبىي ((پهکرهنگیی ژیردا)) به توندی دژی بۆچوونهکانی ئبن روشدی لاتینی و فهلسهفه یونانی لهسهر فهلسهفه و بروای ئایینی کلیدسهی مهسیحی سەردەمى خۆى كردۆتەوە. رەخنەكانى راستەوخۆ ئاراستەي جيهاندى سبگهر برابانتی رابهری رنبازی ئین روشدی لاتینی کردووه. کهجی هەنىدىك لىه بۆچوونەكانى خۆپىشى سالنى (1277ز) لىەو لېستەدا هاتوون (1) كەشىش تىمىچى كەشىكى يارىس بەف ەرمانى پاپ دژى فەبلەسووفان دەرېكردووه و ھەندنك باسەتى فەلسەفەي بىخ قەدەخمە

⁽¹⁾ Hans, Ulrich Wöhler., Geschi chte der mittelalterlichen Philosophie. VEB. Berlin 1990. s. 110.

کردووه. له و لیستهیدا (219) تینزهی لاهسووتی و فهلسهفهیی هزرمهندانی ئه و دوو بواره وه ک بابهتی گومرایی دانراون و ریگا نهدراوه هیچی تر له زانکوی پاریس - کولیجی هونه ره کان بگوترینه وه.

ئهگهر فهلسهفه لهلای توماسی ئهکوینی کایه و ده قهر و پاوانی تایبهتی به خوّی – ئهرك و فهرمان و میتوّده – ی ههبوو بی له هی لاهوت جیاواز بووبن، به لام له نووسین و بالاو کردنهوه و وتاره کانیدا وا ده رکهوتووه که فهلسهفهی به خزمه تچی لاهوت و کاروباری تیوّری دوگمه کانی ئایین داناوه. دوای بینه و بهره و بگره و بهرده یه کی فره و زوّر و زهبه نده له ری و ره سینکی پیشکوی ئایینیدا پاپی مهزن Papist له سالتی (1323ز)دا توماسی ئهکوینی به توماسی ئهکوینی – پیاوچاك و پیروز – ناوزه ده کردووه.

ئهگەرچى لە كۆر و كۆمەللە فەلسەفەييەكاندا ئەو وينە لە مينىشكدا رەخساوە توماسى ئەكوينى داھينەرانە و بە شىيوازىكى سىستەمىيانە فەلسەفەى لەگەل بىروا و ئايىنى مەسىيحى ئاويتەى يەكترى كىردووە و يەكەيەكى رىكويىكى لىنيان پىككھيناوە بەبى ئەوەى ھىلچىان لەوى دىكەياندا توابىتەوە يان دەستبەردارى كەسىتىي خۆى ببى، ئەوا لە بوارى تريشدا ئەوپەرى دەست رەنگىنى نواندنەوە بە تايبەتى:

- پرۆسەي زانين.
- بوونی رهب و ئهو به لگانه ی ئهو بوونه پشتراست ده کهنه وه.
 - داهێنانی جیهان و بوون و میتافیزیك.
 - مرۆۋ، نەفس، گيان و دەروون.

- ئاكار و ئازادىي خواست.
- قانوونه کان به گشتی...تاد.
- چەند بابەتى تىرى ھەملەرەنگ كىە لىە چوارچىيوەى ئىەم بابەتەدا باسيان دەكەين و ئاماۋەيان پى دەدەن.

پرۆسەي زانين

له فهلسهفهی سهده کانی ناوه راستدا، ئهوه نده ی پهیوه ندی به فهلسهفهی مهسیحییه وه ههیه، ئه و بیر و که یه وه ک بنه ره تیکی گومان هه لنه گر یشتی یی به ستراوه:

- جياكردنهوهى نهفس له لهش.
- جباكردنهوهى زانينى ژبرهكى له زانينى ههستهكى.

ئسه و جیاکردنه و هه لاواردنه هه نگاویک بسووه بنه مای ئایدیالیستی فه لسه فه که و ئایینه که هاویشتنه که یان کردووه به ناچاره کی. له چوارچیوه ی ئه و دوو ره نگییه دا لایه نیک کراوه به بنه ما و ئه وی تر بووه به لق و پاشکو.

نه فس نه مره و له ش ساته کییه و نامینی و له ناوده چین، ئه و زانینه ی به رینگای هه سته کانی له شه وه ده ستگیر ده بی جینگای گومانه و دلنیایی لی ناکری، که چی ئه و زانینه ی پهیوه سته به ژیره وه راست و دروسته و هیچ بواریکی ئه گه رو گومان نادات.

له سهردهمی ئهفلاتوونهوه و بگره پینشتریش وا دانراوه که نهفس (گیان) پلهوپایهی له هی لهشی بلند و بهرزتره. بزیه ناکری مروّق وای بو بچی که لهش کار له گیان (نهفس) دهکات، چونکه ئهوی کاریگهر بی و کارلیّکردن بکات لهسهر و ئهوهوهیه که کاری

دەكەوى كام لايە كار لەوى تريان دەكات و كامە كارى تىدەكرى.

تیده کری و پایه که ی به رزتره . له م برپاره وه نه و نه نجامه ده که ویته وه که وینه ی که وینه ی له ش و له شیمی و له شه کان له گیاندا له ش نایره خسینی، به لکو گیان خوی له خویدا ده پنه خشینی . نینجا چالاکیی کارلیکردنه که به هیچ جوریک له هیز و توانای هو کاره که ی به ولاوه پتر کار ناکات . له مکه و هه والا لاهوتییه دا تو ماسی نه کوینی چالاک و ده ستبه کار بووه .

ئەگەرچى لـە بنەرەتىدا توماسى ئـەكوينى بـە پێـچەوانەى بۆچوونەكانى ئۆگۆستىن نەبووە ئەوەنىدەى بابەتەكـە پەيوەنىدى بـە پرۆسەى زانىنەوە ھەيە، بەلام لەگەل ئەوەشدا كۆشاوە كەسايەتى خۆى و جێدەستى خامە رەنگىينەكەى بەرجەستە بكات. بۆيـە لـە ھەنىدێك لادا جـۆرە لادانێـك لـە رەوتـى ئۆگۆســتىنى ئـەكوينى ھەست يێدەكرێت.

بهلای توماسی ئه کوینیه وه مروّق توانای زانینی ههیه ، خوّ ئهگهر روّژانه بهدهیان ههله بکات ئه وا به هوّی سهرنجدان و وردبوونه و میکی ریّکوپیّك ده توانی ئه و ههلانه ی ئاشکرا بکات و به دردهان له سهر لابدات.

لهمهوه گهیشتوته نهو نهنجامهی که مروّق راسته له پروّسهی زانین و شتزانینیدا له ههموو ده قهره کاندا نهوپه پی فراوان و بی سنوور بر ناکات، به لام نهو زانینهی دهستگیر ده بی پیداویستییه گرنگه کانی ژیانی دابین ده کهن و بگره نهوهنده یه که پیداویستییه کانی ژیانی پیویستیان پییهتی. راسته جهوههر و ژیری مروّق و توانای زانینه کهی سنووردارن و بی کوتایی بی ناکهن، به لام رهب Gott به تهواوی و

⁽¹⁾ Eugen Rolfes und Karl Bormann.(Hrsg): Die Philosophie Des Thomas Von Aquin. Felix Meiner verlag. Hamburg 1977, s. 20. ff.

دراوه لهیه کیچوونیک ههست پیکراوه، بزیه ههردووکیان به مرزق ناوبراون ئه و له کچوونه دهبیته مایهی کهوتنهوهی وینهیه کی ههمه کی گشتی که ده کری به چهمکیش ناوبری، چهمکی مرزقیی.

دووهم: فام و تیّگهیشتن⁽¹⁾ جگه له چالاکی زانینی ههسته کی مروّق توانایه کی تری ههیه، که قوّناغی دووه می پروّسه ی زانینی لیّپییّک دیّت، توانای تیّگهیشتن Verstand، ئهم توانایه کاتیّک بابه ته که پهیوه ندی به راستیی و راستهقینه ی زانینه و هههین، به و فسوّرم و روخسسارانه به ده دد ده که وی: و از انین (مهزه نده کردن) بان ئه گهر و گومانکردن.

مروّق دەربارەی ئەو شتانەی دەیانزانى وینەیلەك لىه مینشكىدا دەنەخشى یاخود بابەتەكان وینا دەكات. ئەم وینەیه بىه بەرسىتەيەكى دىارىكراوی زمان دەردەبرى. لە نیوان وینه و رستە دەربرەكلەدا جورە هەماھەنگىيلەك دەبلى ھەماھەنگىيلەك دەبلى ھەماھەنگىيلە دەربىرى تەگلەر ئىلەر ھەماھەنگىيلە و ئىلەر راسىتەقىنەی وینەكلە دابنرینت. ئەگلەر ئىلەر ھەماھەنگىيلە و ئىلەر تەباييەی نیوان ھەردووك لايەن لە لايلەن فىلم و تیگەيلىتىنەوە پىشت راست كرايەوە بەوەی كە پیكھاتلەی نیدو وینەكلە لەگلەل بەشلەكانى رستەكە ھەماھەنگىيەك كە ھەسلى پیندەكریت بەرجەسلە دەكلەن رستەكە بە دەربری راستىي دادەنریت . بەم پینلە ودك ئىلەكوينى بىزى چووە لە پرۆسەی زانيندا مروّق ئىلور توانايلەی ھەللە

ئەوەندەى پێويست بكات هێزى فام و تێگەيشتنى بـه داهێنراوەكانى بهخـشيوه بـێ ئـﻪوەى تواناى ئـﻪوەيان هـﻪبێ لـه ژيـن و جيهانـدا سەرەودەركەن. بەلاى ئەكوينييەوە زانين بريتييه له پرۆسـهيەكى چـپ و ئالۆز كە بە چەند هەنگاودا تێئەپەرێ و لە چەند لايەنێك پێكدێت:

یهکهم — ههستهکانهوه (Sinneswahrnehmung) ئهم توانای ههستهکییهی پهی بردن و شتزانینه سهرها و دهستهیّکی پروسهی شتزانینه. (1) ده فیمی بردن و شتزانینه سهرها و دهستهیّکی پروسهی شتزانینه. (1) پهی بردن و توانای چالاکییه کی گیانی بو مروق دابین ده کات. ئهم پروسهیه نهو شتانه ده گریّتهوه که ده کری به ههسته کان پهیان پی ببردری. لهو پهیبردنه ههسته کییه دا دهستییّکی دارشتنی چهمکه ببردری. لهو پهیبردنه ههسته کییه دا دهستییّکی دارشتنی چهمکه گشتیه کان ده ره خسین نه پروسهی شهبستراکت کردن بهولاوه شتیّکی دیکه نییه. ههروه ها له و قوناغهی یه کهمی زانیندا، ده کری به قوناغی بنه پهتی دابنری، ههروه توماسی نه کوینی بوی چووه، شته زانراوه کان بهراورد ده کریّن، له په کتری چووه کان و جیاوازه کان دیار و دهستنیشان ده کریّن.

ئەكوينى وتويەتى، مرۆۋ دەبيرى، دانا مرۆقـه هـەروەها دەلىن تواناش مرۆقه، ئىنجالـه خـۆى دەپرسـى چـۆن تـوانىم بلـيم ئـەوان هەردووكيان مرۆقن؟ له وەلامدا دەوترى، كاتيك سەرنجى هـەردووكيان

⁽¹⁾ Franz Schupp., Ebenda S. 391.

⁽²⁾ Franz Schupp., Ebenda S. 390.

⁽¹⁾ Franz Schupp., Geschichte der Philosophie im überblik . Bd. 2. Meiner 2003.S. 38q ff.

ميتافيزيك

1- بایه تی میتافزیك له جیهاندیدی فهلسه فه ی توماسی نه کوینیدا توندوتوّل به لاهووته که یه و به نده به جوّریّك هه ردووکیان نه كه همر توندوتوّل به یه که وه به ستراون بگره ته واوکه ری یه کترین.

ئهگهر لهو سهرچاوانه وردبینهوه که دهربارهی فهلسهفهی مهسیحی سهده کانی ناوه پاست نووسراون دهبینین که ههموویان توماسی ئهکوینی به میری فهلسهفهی سکولاستی داده نین، به تایبه تی لهو روّله دا که له جیّگیرکردنی پایهی فهلسهفهی ئهرستودا له جیهانی مهسیحی سهرده می خوّیدا گیّراویه تی، لهگهل ئهو جیهاندیده سهرتاپاگیره لاهووتییه ی به بنهماکانی فهلسهفهی پیاده رهوه کان لایهنگیرانی ئهرستو) پشت ئهستوور بووه و رهنگی رشتووه.

له و جیهاندیده به پیز و فراوانه و سهرتاپاگیره ی توماسی ئه کوینیدا دوو میتوده ی بنه رهتی لاهووتی سکولاستی سهرنج راده کیشن:

زمانه وه وینه یه ککه و تی راسته قینه بنه خشینی و به هوی فام و تیکه یشتنه و هماهه نگیی و ته بایی نیوان رسته ی زمانی ده رب و وینه ی هما که و تی راسته قینه هما بیسه نگینی و بریاری له باره یه و بدات. په سه ند کردنی نهم ته بایی و هه ماهه نگییه نه وه ی لیده که ویته وه که رسته که راسته و راسته قینه ده رده بری.

بهم پییه پروّسهی زانین، ئهگهرچی به ههستهکان دهستپیدهکات و ناکری دهستبهرداری فام و تیّگهیشتن و ژیر ببیّ ئهوا خوّی له خوّیدا له سیّ لایهن پیّکهاتووه:

يه كهم: لايهنيك كه خودى مروّقه شت زانه كهيه.

دووهم: بابهتيك كه لهلايهن مروّڤهكهوه دهزانريّت.

سێیهم: ئینجا چالاکی و کار و پروسهی زانینه که خوی.

ئهگهر مروّق سه رنجی ئه و بو چوونانه ی توماسی ئه کوینی بدات بوی ده رده که وی چون به هوّی لهیه کیچوون و جیاوازیکردن له نیّوان بابه ته کانه وه چه مکی جه وهه ر و رووکه ش Akziden ده که و نه و شه که لهیه کچوون و جیاوازییه تایبه ته ندی گه وهه ری، که سروشتی شته که پیّکده هیّنی ده ستنیشان ده کات و له وه جیاده کاته وه که خه سله تیّکی لاوه کیییه و به له ده ست نادریّت.

⁽¹⁾ Maurice De Wulf., Geschichte der mittelaterlichen Philosophie. Tübingen 1913. s. 294.

لاوه کی بۆ پشت راستکردنهوهی بنه په ته کانی لاهووت به کار هاتووه. ههر لیّرهوه دهرده که وی چنون شه کوینی فه لسه فه ی به قه رهواش و خزمه تیجی لاهووت داناوه.

دووهم: له سۆنگهی ئه و میتۆدهیه وه کۆشاوه بههۆی فهلسهفه بسه گشتی و به هسۆی فهلسهفهی پیاده په وه کانسه وه داکسۆکی له دۆگمه کانی ئایینه کهی بکات. به پینی شهم بهیه کهوه بهستنه وه ی توندوتولّی بنه ما و بنه په تایی ثیر به بنه ما سه ره کییه کانی بروا و ئیمانه وه لاهووت کاره کته رو خهسله تینکی سه رنج دان و وردبوونه وه ژیره کی Rational پیراوه.

بابهتی زانست بهوه له لاهووت جیا ده کریتهوه که له چاو لاهووت و میتافیزیک شینواز و جوری تایبهتی خوی شت زانینی ههیه، بزیه لیره دا ئه و بابهتهی دهزانری روّلیّکی ئهوتو ناگیری. راسته لاهووت و فهلسهفه هاوکاری و کوّمه کی یه کتری ده که ن و دووه میان به پله له دوایی یه کهمیانه وه دیّت، به لام شهوی به تهواوهتی تایبه تههندی هه ریه کیکیان پشتراست ده کاتهوه ئه و روانگه و سوزگهیه که لیّهوه سه رنجی بابهته کان ده ده ن.

مروّق به وه ناسراوه توانای ئهبستراکتکردنی ههیه، ئهبستراکت پروّسهیه که ته نیا هه رله میشکدا ده قه و می تیدا وینه و روخسار له که رهسه و بابه ت (مادده) جیا ده کریّته وه. بی نهونه به هیوی ئهبستراکتکردنه و مروّق وینه ی ئه و و ه و ه و نه و نه ی نهسپ، چیا، دره ختی

له میشکدایه. لیرهوه لهبهرئهوهی مروّق به ههستهکان شت دهزانی ئهم شینواز و رینگای ههستهکییه تواناکهی سنوورداره و ههتا سهر بپ ناکات، بویه بو زانینی بابهتی بهدهر له کهرهسه و مادده و کهرهسهی سهرو سروشتی ناچاره پهنا بهریته بهر هیز و توانای ئهبستراکتکردن.

2- له میتافیزیکی توماسی ئهکوینیدا هزر و جیهاندیده به بپشت و به پیزهکمی به دهردهکموی. همر لمو بابهتمدا جیدهستی ئمرستو لسه چهمکهکانموه تاوهکو کیسشه و بنهما بنه پهتیهکانی فهلسهفهکمی شان به شانی بیربوچوونهکانی ئوگوستین و ئمفلاتوونیزمی نوی، که ئاویتهی یهکتری بوون و تانوپوی بابهتی میتافیزیکهکمی ییکدههینن، ههستی ییدهکریت.

گهوههر تهنیا بیروّکه نییه، به لکو ئهوهیه که له روخسار و کهرهسه (مادده) پیکهاتووه، بوونیش له خوّیدا ئهو بابهتهیه که میتافیزیک وه کزانست (به پیّی واتای ئهو سهردهمه) لیّهوی ده کوّلیّتهوه، به لاّم ههلکهوت و راستهقینه ئهوهیه که له کات و شویّنی راستهقینهو، نزیک بیّت (۱). ئهو بریاره لهوه کهم ناکاتهوه که توماسی ئهکوینی داکوّکی لیّکردووه گوایه گهوههرکان له فوّرم و بیروّکه پیکهاتوون و به هوّیانهوه و لیّیانهوه رهب بوون و بوونهوهری داهیّنان و پهیدابوون کهوتوونه تهوه، لیّرهوه داهیّناوه، ههر لیّیانهوه داهیّنان و پهیدابوون کهوتوونه تهوه، لیّرهوه

⁽¹⁾ Johannes Hirschberger., Geschichte der Philosophie. Bd. I. Altertum und Mittelalter. Komet . 1980 . s. 476.

میتافیزیک و لاهبووت ناویّته ی یه کتری دهبن. بوون به بوونی ههستپیّکردن و هوّشه وه به نده، چونکه بابه تی زانین له دوا قوّناغدا جوّره دانان و پیّکهاته یه گیان (روّح) ده یکات و ده شکری وا دابنریّت که بابه ته کانیش له لایه کی دیکه وه سروشتی گیان دیار و دهستنیشان ده کهن.

بوون و ئه و سروشت و تایبه ته ندییانه ی پییده برین بابه تیکن قهده خه و پاوانی میتافیزیکین بویه له میتافیزیکی توماسی ئه کوبنیدا نه و لایه ن و که رهانه تاوتوی کراون:

بوون داهیّنراو، بهشداربوون له بوون و ئایدیادا، چهمکهکان، لهیهکچوون و جیاوازیی، ترانسندیّنتال، پلهکانی بوون، ریّتیّچوون...

تاد. ئهگهرچی دهکریّ نهم وشه و بابهتانه به پهشکیّکی سهرهکی زانستی بوون (ئونتلوّجی) دابنریّن، بهلاّم لهبهرئهوهی توماسی ئهکوینی له سوّنگهیهکی لاهووتی ئایینییهوه بنهمای فهلسهفهکهی داناوه و سوودی له زوّر سهرچاوهی جیاوازهوه که ئهو کاته له ئارادا بوون و له سهردهمی پیشووتر ماونه تهوه، وهرگرتوه دهکریّ به بهشیّکی میتافیزیکهکهی ئهو رابهرهی کلیّسهی مهسیحی دابنریّن که خوّی راسته سهر به ئهرستو بووه، بهلام لهزوّر بابهتدا گهراوه تهوه همر تهورات و ئینجیل و ئهفلاتوون و ئوگوستینی ئهکوینی. بو نهوونه کاتیّك باسی بوون و راستیی ده کات وای بو دهچی که بوون وهك

خهسلات و تایبه تهندییه کان به کاربه ینریّت، به ههمان شینواز له و باوه په داستیه که راستیی فهلسه فه دژ و پیچهوانه ی شهو راستییه نییه که به هوی سروش (وه حی) و نایینه وه هاتووه، چونکه راستیی یه و یه یه شته. له لایه کی تره وه نه گهر بروا و نیمان پشت به زانینی سروشتی ببهستی و وه که ههلومه رج لیّوه ی ههنگاو بنی شهوا به هره ی روببانی پشت به سروشت ده بهستی. (1)

بابهتی بوونهوهری بهرز (پهب) روّلیّکی سهره کی لـه فهلـسهفهی میتافیزیکی توماسی نه کوینیدا گیّپاوه. لهبهرئهوهی توانای بپکردنی زانینی ههسته کی و ئـهزموون و شارهزایی سـنوورداره بـوّ ناسـین و زانینی رهب ده بی به هوّی بپوا و ئیمانهوه پشت بهو شـتانه ببهسـتریّ که به سروش (وه حی) هاترون و لـه تـهورات و ئینجیلدا نووسـراون و تومارکراون. بـوّ نهوونه هـیچ فهیلهسـووفیّك ناتوانی وه لاّمـی ئـهو پرسیاره بداته وه نایا جیهان سهروتا و دهسییّکی ههیه یان نا؟

سەرچاوەكان توماسىي ئىدكوينى دەخەنىدە خانىدى رۆئالىستەكانەوە، چونكە ئەكوينى ((بوونى راستەقىنەى جيهانى دەوروبەرى سەربەخۆ لە مىرۆۋ بە ھەلومەرجى بىوونى فۆرمە جەوھەرىيە ھەمەكىيە گىشتىيەكان)) داناوە.(2) راستە ئەكوينى

⁽¹⁾ Wolfgang Röd., Der weg der Philosophie. Bd. I. München . 1994. s. 345 ff.

⁽²⁾ Wolfgang Röd., Ebenda. S.348.

گومانی له جیهانی دهوروبه رنه کردووه و بوونی شهو جیهانه ی پابه ندیی زانین و بریار و حوکمدانی مروّق نه کردووه، به لام شهو جیهاندیده ی توماسی شه کوینی هه رگیز ناکری بکری به به لاگه و ریّنالیستی شه کوینی پی پشتراست بکریّته وه، چونکه شه کوینی به هوّی سه رنجدانی فه لسه فه بیانه و په نابردنه به ر میتوده ی تویّژینه وه و شه نام المی لوژیکیانه به به و شه نام بودنه په کی له سه ر بریاری (جیهانبوونی راسته قینه ی هه یه و شهو بوونه په کی له سه ر بریاری فه یله سووف نه که وتووه))، به لاکو بروابوون و شیمان به ته وراتی موسا که له به شی یه که می دا باسی کردووه که ره بی موسا له شه ش روّژدا جیهانی داهیناوه، (۱) بوته مایه ی شه وه ی شهم بریاره بدات. لیّره وه به بوچوونی من راست تر وابووه بگوتری شه کوینی جیهاندیدی شایینی بوچوونی من راست تر وابووه بگوتری شه کوینی جیهاندیدی شایینی

بەڭگەكانى بوونى رەپ

فهیلهسووفی بهناوبانگی سهدهی حه شده لایبنیستس (16461716ز) لهو باوه په دابووه که فهلسهفهی سهده کانی ناوه پاست وه ك تهونی جالبجاللوکه وابووه ئهوپه پی وهستایی و ورده کاری و دهست رهنگینی تیدا به کارها تووه، به لام هه موو که سینك ده زانی که تهونی

جالنجالوکه هیچ سوودیکی نییه! ئهگهر ئه و بریاره - حوکمه - ی لایبنیتس پشتگوی بخهین و سوود له دهربرینهکهی وهربگرین دهلیّین:

توماسی ئهکوینی ئهوپهری وهستایی و وردهکاری و دهست رهنگینی له و بابهتهدا بهکارهیّناوه که بوونی رهببی پی ساخ و پشتراست کردوّتهوه. له سهرهتادا ههولی داوه تیشك بخاته سهر ئه کهلهبهرانهی له بهلاگهی ئونتولوجی سانت ئهنسلمدا ههستی پیکردوون ئینجا پینج بهلگهی بو ساخکردنی بوونی رهب خستوته بهرچاو. بهلاگهکان ئهمانهن:

یه که م: بوونی بزووتنه وه بوونی رهب وهك یه که م بزوینه ری ناجوولاوه ساخ ده کاته وه.

دووهم: نهزم و ریکوپیکی هوکاری کاریگهربوونی رهب وهك یه کهم هوکار پشتراست ده کاتهوه.

سێیهم: بوونی ئهو شتانهی بوونه کهیان رێککهوت و داهێنراون بوونی رهبیان وهك جهوههرێکی ناچاریی لێده کهوێتهوه.

چوارهم: له راددهی فرهتر و کهمیی تر بوونی شته سنوور کوتاییه کانهوه دهما گهیهنیّته شهوهی رهببوونی شهوپهری رههایی بهرزه.

پێنجهم: ئامانجه کی سروشت ساخی ده کاته وه که رهب خوی یه که بنه مای نه مانجه کییه تییه .(1)

⁽¹⁾ تەورات بە ئەللمانى سفرى پەيدابوون: 1-2: 2.

⁽¹⁾ Wolfgang Röd., Ebenda. S.351.

بوونی رهب له هه لکهوت و دهرهوهی میشکدا لیده کهویتهوه.

بهلای توماسی ئه کوینیه وه ئه گهر به ئه زموونی کی هزر و بیر بوون له رهب زهوت بکریّت ئه وا هه رههست به بوونی له رهب ده کریّت. ئه وی لیّره دا ههستی پیّه ده کریّت، وه ک مین بوی بچم و ئه وه نده ی له و باره یه وه ئاگاردار بم، ئه م قسه یه هی بو عه لی سینایه ی بوخارییه! بو عه لی سینا کاتیّک ویستویه تی بوونی سه ربه خوّی نه فس شانبه شانی له ش پشتراست بکاته وه هه مان شتی گوتووه. ئه گهر مروّق وای دابنی که له شییان لی زهوت کردووه ئه وا هه رههست به هه بوونی بوونی ده کات، که وابوو خود (نه فس) هه یه و له له ش جیاوازه!. به کوینی له به رهه مه کانیدا، به لام له بابه تی تی دا ناوی بو عه لی سینای هیناوه که به (Avicenna) ناوی بردووه.

به لای ئه کوینییه وه، ناکری — به لگهی ئۆنتۆلـ و بی ئهنسلم — بکری به بنه ما، چونگه بوونی ره ب به هیچ جوّریّك له چه مکی رووتی بوونه وه ناکه و یّته وه. خوّ ئه گهر به هوی بوونی شه و چه مکه وه له میشكدا بریاری بوونی ره ب له ده ره وهی میّشك و فامدا بدریّت، شه و لیّسره دا ره ب وه بوونه وه ریّکی له شی مادده داده نریّت و نه مه شلی له گه ل بوونی ره بدا که دووره له مادده ناگونجی.

بەلگەي يەكەم: بزووتنەوە

ئەو بەلگەنە بەندە بە بوونەوەرى جوولاوە، ئەو جوولانەوەسە ىئوسستى سە ھۆكارنكم كم همۆ و مايمەي ئمو بزووتنەوەپمەتى. تەنانەت بە ھۆي ھەستەكانىشىيەرە دەكىرى ساخ بكرىتـەرە كـە لـە جيهاندا شت ههيه دهنزوي. ئه ويزووتنهوههه سهوه لنكدهدرنتهوه که گویزرانهوهیه له شیاوه کییهوه بـ و کرده کـی راسته قینه. (۱) ئـهوی دەبزوى بە ھۆي شتىكى ترەوە دەجوولىنتەوە، جونكە گويزارانـەوە لـه شياوه كييهوه بۆ كرده كييه كى راستهقينه بهين بوونه وهريكى راستەقىنە ھەبوو نابى. ئەو زنجىرەيە ناكرى بەبى كۆتايى بەردەوام بیّت، په کهم به هنوی دووهم و دووهم به هنوی سیّیهم ..تاد. بویه دەبىٰ زنجیرەكە بە بزوێنەرێك كۆتابى بێـت، كـه هۆكـارى بزووتنــهوەي هــهموو ئــهواني تـره و خــزى ناجوولێتــهوه. وهك دهركــهوتوو ئــهم بەلگەبە لە كتنبى فېزىكى ئەرستۆرە رەرگىرارە كە لـە وندا ((بـەر ېزوننهرهي خوې نايزوي)) ناويراوه.

Wilhelm Weischedel., Der Gott der Philosophen WB Darmstadt. 1998. s.136-137.

بەلگەى دووەم: ھۆكارى كاريگەر

مرۆ له توانايدا هميه كه به همستهكانى پهى بهوه بهريت كه نهزميّكى هۆكارى كارا و كاريگهر هميه. ناكرێ ئهو هۆكاره كاريگهره خوى بيّت، چونكه ئهو كاته، ئهگهر وابوو، دهبى ئهوهيان له خوى بنهوهتى تر بيت ئهمهش ناشى. بهههمان شيّوازى پيـشوو ناكرێ و ناگونجێ زنجيره كه بى كوتايى بهردهوام بيّت، ئهمهيان لهوى تـر و ئهوى تر لهوى تر. تاد. دهبى زنجيره كه به ئالقهيهك كوتايى بيت ئهمهان شوى بيت ئهويان نهوى تر هوكارى كارى ههموو ئهوانى تـره و خوى هوكارى نييه، ئهمهش رهب خويهتى. بو پتر روونكردنهوه، هوكارى يهكهم هوى ئهوا ئهنام و كارليكردنهكه له ئارادا نامينى ههروهها ئهگهر هوكارى لويان يهكهم نهبى هوكارى ناوهواست و دواييش نابى، بويه دهبى ناچارييانه بهكهم نهبى هوكارى كار و كاريگهرى يهكهم ههبى و وا دابنرى كه ههيه، كه جوره هوكاريكى كارا و كاريگهرى يهكهم ههبى و وا دابنرى كه ههيه، كه هموو كهس به رهب ناوى دهبهن.

بەلگەي سێيەم: شياوەكى و ناچاريى

له فهلسهفهی ناوه راستی سهرده می عهباسییه کاندا که ههندیّك به ئیسلامی و عهره به کان به عهره بی ناوی ده بهن ئه و دوو چهمکهی شهیاوه کیی Möglichen و چهمکی ناچهاریی Notwendigen

- الواجب.

ناوبراوان و له لای بو عهلی سینا و شهلفارابی.. تاد.. به کارهاتوون و من به دووری نازانم توماسی شه کوینی لهوانه وه وهریگرتبی، چونکه شهو بهرههمانه که به عهره بی نووسراون شهو کاته وهرگیراونه شه سهر زمانی لاتینی و شه کوینیش له بهرههمه کانیدا ناوی شهو دوو فهیله سوفه موسلمانه ی هیناوه. به لاگه ی شه کوینی به م جزره یه:

ئهگهر مروّق له دهوروبهری خوّی وردبیّتهوه له نیّو شهو شتانهدا که بهدییان ده کات هی وا ههیه، که ده کری همهبوو ببیی و ده کری نهبووبیّ، ههندیّکی تر همه نههیدا دهبین و له ناو ده چین ئهوانه ش ده کری همهبووبین و نابووبی تاکه جاریّك بهرده وام ههبوو بی نابری تاکه جاریّك همبوو بی نابودی تاکه جاریّك شتیّك همبوو بی ئهوا هیچ جاریّك شتیّك دهبوو نهده وی نهده و راست بی شهوا ئیدستاش شینیك دهبوو نهده به ده بودی خوی دهستییده کات . بویه ده بی بوونه و دی که همیه به بودی ده سینی که له به خوی ده ستییده کات . بویه ده بی بوونه و دریک همایی که له خویدا ناچارییه (۱). نهوی ناچاره کی همایونه بوونه و در هوکاره که ی له

⁽¹⁾ W. Weischedel., Ebenda. S. 138.

⁽¹⁾ Böhner, Phil. Und Gilson, E., Christliche Philosophie. Bd. 3. 2. Auflage. Paderborn 1954. s. 520.

به نگهی چوارهم: جیاوازی پله و پایه و خهسلهتی بوونه و هران Gradualität:

ئهم به لگهیه به ((پلهوپایه کانی بوون))یش ناوده بریّت. لیّره دا توماسی ئه کوینی په نا ده باته به رئه زموون و شاره زایی ئه و پلهوپایه جیاوازانه ی له نیّو شته کاندا ده بینریّن. مروّق له نیّو شته کاندا بوّی ده رده که وی و ساخ ده بیته وه که فره تر یا خود که متر چاکه و راست و رهسه ن پایه به رز هه یه. فره تر یان که متر ده رباره ی شته جیاوازه کان ده گوتری نه گهر هاتوو نه و شته جیاوازانه به شیّوازی جیاواز خوّیان له وه نزیك کرده وه که

ئەويەرى يلەوپايە بلند و بەرزە.... ئىتر بوونەوەرى وا ھەيە، كـە ئەويـەرى راسته، ئەويەرى چاكەي بەرزە، ئەوپەرى رەسەنە و ئىنجا وەك ئەنجام بوونهوهريّکي يلهويايه بهرزه. بهم ييّيه، وهك بنهمايهكي هوّيهكييانه، هـهر رهگەزنك و جۆرنك بەر بورنەرەرە بايەيەرزە ناربرا ھۆكارى ھەمرو ئەرانەيە که سهر بهو جنور و رهگهز و گهوههرهن... کهوابوو شتیک ههیه، که هۆكارى بوونى ھەموو بوونەوەرەكانە كە ئەويەرى چاكەكارىي و كاملىي و تهواوهتييه ئينمه ئهوه به رهب ناودهبهين (1). ههروهها له نيو شته كاندا كه مروّق همست به بوونیان ده کات و دهیانزانی و پهیان پیدهبات بوی دەردەكەوى كە جۆرە بلەوبايەك ھەپە جياوازى لە نېوانباندا دەخاتەوە، بۆ غوونه شت هدیه له شتیکی تر چاکتر و باشتره، بهلام ندو چاکه و باشییه رێژەييە كاتێك ھەبوو دەبێ كە لە ئەويەرى چاكەي بـێ سـنوور و رەھادا بهشداری بکات کهوابوو دهیی چاکهی رههای ههیی، چاکهی رههایه راسته قبنهی رههایه و نهو راسته قبنه رههایه بوونی رهها پنویست ده کات ئهو بوونه رههايه له خۆيدا رهبېه.⁽²⁾

به لگهی پینجهم: به لگهی نه زم و نامانجه کی

پشت ئەستوور بە تاقىكردنەوە و ئەزموون دەردەكەوى ھەندىك شت ھەن زانىن و شارەزاييان نىيم، بەتايبەتى لەشمە سروشتىيەكان، كەچى سەرگەرمى گەيشتنە ئەنجامىلىكن، دەرىش دەكەوى بۆ مەبەستىك بە يەك

⁽¹⁾ بروانه، کتیبه به نرخهکهی ماموستای نهمر:

⁻ يوسف كرم: تأريخ الفلسفة الاوروبية في العصر الوسيط، دار المعارف بمصر، مكتبة الدراسات الفلسفية، 1957، ص150، له زور شوينني تردا.

⁽¹⁾ W. Weischedel., Ebenda. S. 138.

⁽²⁾ عبدالرجمن بدوي، فلسفة العصور الوسطى، القاهرة، 1962، ص 151 فما بعد.

ئهگهر مرزق له و پیننج به لگانه که بوونی رهبیان پی ساخ کراوه ته وه وردبی ته وه به و راستییه ی بو پشتراست ده بیته وه که توماسی ئه کوینی له همدوو کایه و بواری لاهبووت و فه لسه فه ی یونان و سهرده می خویدا چه ند شاره زا و ده ست روی شتو و بووه ، خو نه گه ر به به وپه ری تواناوه سوودی له نه فلاتوون و نه رستو و نه فلاتونیزمی نوی و سانت نوگوستین وه رگرتبی به هیچ شیواز یکیش بنه ما نایینه که ی ته وراتی موسا و نینجیلی چوار په یامبه ره که ی مهسیحیه تله به رچاو و له ناخ و میشك و ده رووندا ون و بزر نه بوون.

هه لکه وتیکی گومانهه لنه گری داهین اوی ره ب دابنی له لایه کی تره وه فه لسه فه که هاتوته کایه وه که بنه مای هوکار و نامانجه کی لیوه خواستوته وه.

لايهك ههلوبستي لاهووتي لهياد نهجوه كه ئهو يوونه يه

بابهتی بهرده وامی ههتاهه تایی زنجیره ناگونجی که شه کوینی پشتی پی به ستووه شه گهر له فه لسه فهی ماموّستای یه که مهوه وه رگیرابی بهوه بنه مایه که ی جینگیر تبر کیراوه، هه ر شتین دهستپینکی نه بی ناوه پاست و کوّتاییشی نابی ابه پینچه وانه وه شهره وی ده ستپینکی هه بی هه در دوو لایه نه که ی دیکه شبی ده بین شه گهرنا بوونی راسته قینه ی شت، مروّق و جیهانی ده وروبه ر ره وایی و هه لاکه و تی خوّی له ده ست ده دات.

توماسی ئەكوینی وەك رابەریّكی تەریقەتی دۆمینیكی ئایینی مەسیحی ئەوپەری بە تەنگەوە بووە بنەماكانی لاھووت پتـهو جییّگیر بكـات بــه تایبــهتی: ســهلاندنی بــوونی رەب وەك گەوھــهریّكی ترانسندیّنتی سەرو سروشت⁽¹⁾، كە یەكەم بزویّنەری ھۆكاری كاریگـهر و ناچارەكییه، ئەوپەری راسـت و راسـتەقینەی بـهرزە، لـه رادەبــەدەر چاكەكار و بوونەوەری پایەبەرزە و ژیرە.

به لام ئهوی لیره دا به بیرو هزر دا دینت ئهوهیه، ههموو ئهو شتانهی توماسی ئه کوینی به خامه رهنگینه کهی توماری کردوون به

⁽¹⁾ Weischedel. W., Ebenda. S. 139.

⁽²⁾ عبدالرحمن بدوى، المصدر السابق، ص153.

⁽¹⁾ Weischedel. W., Ebenda. S. 141.

زمانی ئاسایی مروقی ئهم جبهان و سهرزهمینه وتراون و سهجوریك ئەو بوونەوەرە ترانسندىنىتە وىناكراوە ھەروەك ئەوەي بوونەوەرىكى سروشتى ئەم جېھانە بنت. باشە ئەگەر مىرۆۋ تەنبا بۆ ساتنك گريمانهيهك به هزريدا بينت و بيزي، هيچ پيويست بهوه ناكات مروّڤ بوونی ئهو رهبیهی توماسی مهسیحی گریانه بکات و دهتوانی بهبی بهنا بردنه به سهرو سروشت وای داننی که: ئهوهی لهم دنبایه و جبهان و دەوروپەرەدا بەدەردەكەوى و دىتە بەرچاو دەكىرى سە بنەماسەكى سروشتبیهوه یه کهم دهستگیر بکریت و بیته دهست دووهم لیکبدریتهوه و شروقه بكرنت. هـهروهها ئـهوى لنرودا سروشتبيه بـه زمانهكـه خۆشىپەوە، دەكرىت بېرىتەوە سەر بنج و بناوانى بنەرەتىكى سروشتى! ئەوى دل بىخوازى و ئاوات و ئامانجىش بېت دەكرى بېرېتەوە سەر ئەو سهرچاوهی لنوهی کهوتوتهوه، ژبر و خواست. کهوابوو چ بنویست دەكات مێشكێكى به پێنزى وەك مێشكى توماسى ئەكوپنى ئەم

مرۆۋ و نەفس

چ وهك فهيلهسووف و چ وهك لاهـووتيى بابـهتى مـروّق و نـهفس ئـهوپهرى سهرنجى توماسـى ئـهكوينييان راكينشاوه. وهك بنهمايـهكى لاهووت و فهلسهفهى ئهو سهردهمه وا سهرنجى مروّق دراوه كه لـه دوو بهشى له يهكترى جياواز و پيخكهوه بهستراو پيخكهاتووه:

جیهانه یان و بهرین و به ییزه مخاته لاوه و روو بکاته سهرو سروشت؟!

- نەفس Self-

- لەش Körper -

ئه کوینی له سۆنگهی ئایینه که یه وای بو چووه، بی گومان لیره ئهرستوش له بیرنه کراوه به تایبه تی بابه تی روخسار و کهرهسه، مروّق له شیکی زیندووه. بو ساخکردنه وهی بوونی شهو له شه زیندووه ئه کوینی وای بو ده چی نه گهر سهرنج بدریّت ده رده که وی چهندین گهوهه دی له شی ههیه، مروّق جهوهه ریّکه له و جهوهه رانه، به وه له له شه کانی تر جیاوازن، بوخوّیان له خوّیانه وه ده جوولیّنه وه، ده خوّن و ده خوّنه وه ده خوّنه و مهول و کوشش ده خوّنه و هه داره و کوشش ده کهن. (۱) جگه له وه شهره شهروی تاییه تی خوّی ههیه، له چاو زینده وه ره کهن، بیرده کاته وه، زیندووه به هره ی ژیریی و خواستی زینده وه ره ههیه.

بۆیه دەوتری مرۆ له لایدنیکی گیانیی که نه فسه (به پینی چالاکییه کانییه وه) و لهلایده کی تسر که له شده پینکهاتووه، ئده پینکهاته یه وا ده کات مرۆ له باوه په دابی که مسرو له له پلهیده کی ناوه پاستی نیوان فریشته و زینده وه ره کاندایه له وه دا که گیان نه فسه له تایبه تمه ندییده کانی پله ی سدووی به رزو به وه ی له شده له تایبه تمه ندییده کانی پله و پایه ی شده و به شداری ده کات. (2) به م پیه له تایبه تمه ندییده کانی پله و پایه ی شره وه به شداری ده کات. (2) به م پیه له

⁽¹⁾ Johannes Hirschberger., Geschichte der Philosophie. Bd. I. Altertum und Mittelalter. Komet . 1980 . s. 507.

⁽²⁾ يوسف كرم، المصدر السابق نفسه، ص161.

یه که م: بزانی بروا و ئیمانی به چی ههیه؟ دووه م: بزانی به دوای چیدا ده گه ری و سه رگه رمی چییه؟ سیدم: بزانی چی پیویسته و ده بی بیکات (1).

وهك مەسىحىيەك لە نووسىنەكانىدا جگە لـهو چاكەكارىيانەى و لە سەردەمى يۆنانى كۆندا دراونەتـه پاڵ نـهفس: دانـايى، ئـازايى و دلىرسى، مىـانرەويى، و دادپــهروەريى، ھەرســێ چـاكەكارىيەكەى Tugend مەسىحى خستۆتە سەر خەسلەتە چاكەكارىيەكانى نەفس:

بروا و ئیمان، خۆشهویستی، هیوا و ئاوات.

خەسلەتەكانى رەب

لیّر ده ا مه به ست له و تایبه ته ندییانه یه تو ماسی شه کوینی له سونگه ی شایینی مه سیحییه وه ده یاندات ه پال ره ب، شه و تایبه ته ندییان ه لهلایه که و ه که و هم و چییه تی ره ب پشتراست ده که نه و و له لایه کی تره و بنه مایه کی گرنگی ئایینی مه سیحی به هزیه و جیّگیر ده کریّت.

خواستی زانینی خهسلهت و تایبه ته ندییه کانی ره ب، که خوی بوونه و هری ژیره کی بینگهرد و ترانسندینتیه، پیویستی به ئامرازی کی تایبهتی همیه نه و نامرازه خوی له ژیر به ولاوه نییه، به لام له به رئیری مروّق له همیوّلاو (کهرهسهی دیاری نه کراو) و فورم پیکهاتووه ناتوانی راسته و خوی به و جهوهه و و چییه تی Essenz

مرزق له ژیانیدا تامهزرزی تهمهن دریدژیی و نهمرییه شهم ههستهی تامهزرزییه شتیکی کاتی و لاوه کسی و ههانهش و نادروست نییه، بزیه شهر حهزه ده کری به بهانگهیه کی نهمریی گهوهه دری گیانی نهفس دابنرید (1). ده کری شهو بزچوونه به پیچهوانهی جیهاندیدی شبن روشد و لایه نگیرانی دابنری که لهو باوه په دابوون تهنیا ههر ژیریکی سهر و تاکه کهسی ههیه Überindividuell یه کیکه بیز ههمووان و به هیچ شیوازیک پهیوه ندی به مادده و کهرهسهوه نییه پینی ده و تریی کاریگهر و تهنیا خوی نهمره.

ئەكوينى لەو باوەرەدايە كە نەفسىي چەند ھێـز و توانايـەكى ھەيە و تايبەتمەنديەكەي پشتراست دەكەنـەوەو لـە زينـدەوەرەكانى تـر جياى دەكەنـەوە، ھـەروەھا لـەو باوەرەدايـە كـە نەفسىي ئـەكوينى و بەھرەمەند لەو توانايانە بەھرەمەندە:

Hans Joachim Störig., Kleine Weltgeschichte der Philosophie. Stuttgart 1961. s. 295.

⁽¹⁾ Hans Joachim Störig., Ebenda. S. 297.

کۆتایی و بسی سنووره هۆکاری ههموو ئهنجامه کانه و نهگوره و ههمیشه یی و بهرده وامه و کار و کارکردنی بی پسانه وهیه.

جۆری دووهمیان وا پیده چی به پیچه وانه ی ساده یی رههای ناچاریی هوکاری یه کهم بن (۱) و های ژین، زانست، خواست و ئیراده، توانا، بههره، ئهم جوزه ناو و خهسلهتانه وا نیشان ده ده ن که چهند هینز و کرداریکن پیرن له وه ی جهوهه ره که ی بن، بویه ده بی سه رنج بدریت و مروّق وردبیته و سال پیرن له وه ی جهوهه ره که ی بن، بویه ده بی سه رنج بدریت و مروّق وردبیته و تا چهند و چ راده یه که ده لاله ته که یان ره به ده گریته و ۱۹ شه که که ره و گومان و ساخکردنه وه ی ساده یی خودی ره ب. بو نمونه که مروّق باسی ژین و زیندوویی ره ب ده کات مه به ستی شه و یه که بینگیان نییه .. تاد. که ده و تری زانست مه به ستی مروّق کاملی و ته واوه تی خودی ره ب خودی ره ب خودی ره ب خودی ره ب خودی یاده که ده و تا ها و دودی یاده که ده و تا ه و دودی یاده که ده و تا ه و دودی یاده که و ساده یی ره به دی ناهینی و ساده یی ره به دی ناهینی.

خواست و ئازادى ژير

1- خواستی ئازاد که له سهرده می ده رکهوتنی زانستی که لامهوه به کیسشه ی ((الارادة الصرة)) و ((الجبر و الاختیار)) ناوبراوه و پهیوه ندی توندوتوّلی به و پرسیاره و ههیه، ئایا مروّق له کرداری

رهب بهریّ. ریّگهای له به به و په نوه تیڤ و شاریّی زانین و ناسینی تایبه تمهندی و خمسله ته کانی رهب له کردن نایه ت و بگره ناگاته ئه نجام که وابوو ده بی په ناببریّته به رریّگای ناله بار و نیّگتیڤ و ناری، له سهره تادا به ریّگایه کی ناله بار هه موو نه و خمسله تانه نا ده کریّن که له گهل پله و پایه و ته واوه تیی ره ب ناگونجیّن وه ك: (1)

بزووتنهوه، گۆړان، كهم و كوريى، فره پارچهيى و پيكهاته، كارليكران، ئينجا له جياتى ئهمانه ئهم خهسلهتانه دهگوترين:

نهبزووتن، نه گۆران، جیکیر، ساده و بی رهنگی. تاد. ئه م ریکایه بریتییه لهوهی ئه و خهسلهتانهی که م و کوریی نیشان دهدهن بهده ربکیرین و دوور بخرینه وه ئینجا خهسلهت ئاریبه کان ناوبهینرین ئه مانه شکومهندیی و بیگهردی رهب ده رده خهن. خویان ده کرین به دوو بهشهوه:

- ئەو خەسلەتانەي بەشىكن لە خودى رەب خۆي.
- ئەو خەسلەتانەن كەوا دەردەكەوى بى پىنچەوانەى سادەيى رەبىموە بن و بەشنىك نەبن لە خودى خۆى.

خەسلەتەكانى جۆرى يەكەم ئاسايى و بيكيشەن و دەكرى بىي سىل و پاريز بەكاربهينرين، چونكە چەندىن خەسلەت و تايبەتمەنيى جۆراوجىزرى خودى رەب خوين و نەھىچى لى كەم دەكەنەوە و نەھىچى دەخەنىه سەر. وەك ئەوەى مىرۆۋ بلىي رەب چاكەى رەھايىد، كامل و تەواوەتىيىد، بىي

⁽¹⁾ يوسف كرم، المصدر السابق نفسه، ص154. همروهها بروانه: - اتين جلسون، روح الفلسفة المسيحية في العصر الوسيط. ت: د. إمام عبدالفتاح إمام. مكتبة مدبولي، 1996، ص328.

⁽¹⁾ عبدالرحمن بدوى، المصدر السابق، ص155. هدروهها بروانه: - Böhner, Phil. und Gilson, E. Ebenda. S. 522. ff.

ژیانی دا ئازاده یاخود ههموو شتیک قده ده و چاره نووسه و له ناوچاوانی نووسراوه؟ ئهگهر مروّق سهرنجی وردبینانه له پرسیاره که بدات یه کسهر و دهستبه جی بوی ده رده کهوی که بابه ته که پتر روخساریکی لاهبووتیی ههیه و پهیوهسته به ههلومه رج و رهوشیک تییدا گورانی سهرتاپاگیر بهسهر پیکهاتهی کومه لنگا و ژیانی روزانه ی مروّقدا هاتووه. شهم کیشه یه وه پرسیاریک له چوارچیوه ی جیهاندیدیکی ئاینییدا گه لاله بووه که به سهر سهر سه داخانی و ژیرخانی کومه لیک دا سه پینراوه ، که به ته واوه تی له ره گ و ریشه و مانوپویه که هه لوه شینراوه ته وه بویه شه هه که رئه و بابه ته بخریته سهر خوانی باسکردن ده بی شهو روشه شره هه ند دابنری که تییدا چه که ره ی کردووه.

بابهتی خواستی ئازاد پیش بلاوبوونهوهی مهسیحییهت له تهوراتی موسادا باسکراوه، توماسی شهکوینی که شارهزایی فهلسهفهی ئهرستو بووه نهو دوو بابهتهی لهبهر دهستدا بووه و ههولی داوه وهك مهسیحییهك و لایهنگیریکی جیهاندیدی ماموستای یهکهم بابهته که تاوتوی بکات.

که مروّق باسی خواستی ئازاد دهکات، ئهگهرچی لهو ئازادییه جیایه که بهواتا سیاسییهکهی باسدهکریّت، سیّ لایهن لهبهر چاو دهگیریّ:

- ئازادى.
- زانین و ژیر.
- توانای سهرپشك بوون و هه لبژاردن.

له سهرهتادا ده بی مروّق خواستیکی هه بی که به نامانج و ناواتیکی ناساییه وه پهیوه سته، نهویش له به خته وه ری ژیان به ولاوه نییه (1). ئینجا هیچ خواستیکی هه لبژاردن به بی زانین و ژیر نابی و له کردن نایه ت، بویه سهر نجدانی ژیره کی شهو شامراز و ریّگایانه ی له بهرده ستدان بو گهیشتنه نه نجامه که به پلهی دووهم دیّت و لیّره به دواوه کاری خواسته که ده سیبه کار ده بی له نیّو شهو نامرازانه ی له به بدرده ستدان نامرازیک که شیاو بی هه لده بژیری.

راسته خواست له ئارهزووهوه نزیکه، به لام خواستیک پشت ئهستوور نهبی به ژیر و هه لبژاردنی ئازاد ئهو تایبه تمهندییهی خوّی له دهست دهدات. نابی ئهوهش له یاد بچی که خواست پشت به بریاری ژیر دهبهستی بو ئهوهی توانای سهرپشک بوونه که بهدی بهینی ژیریش لهلایهن خوّیهوه کاتیک بریاره که دهدات که گهیشته ئهو راده یه که ساتی هه لبژاردنه که له ئارادا دهبی.

وهك مهسيحييهك توماسى ئهكوينى لهو باوه وه دابووه كه رهب مروّقى داهيناوه و ئازادى پئ بهخشيوه بو ئهوهى به سهربهستى به دوا ئاواتى خوّى بگات، ليرهوه مروّق ئازاده — به بوّچوونى ئهكوينى — كام ريّگايه ههلبّريّري و بگريّته بهر و چ برياريّك بدات، به ريّگاى بهختهوه ريى ههتاههاتايى چون يهسوعى مهسيح ئامادهى پيّداوه ياخود به ريّگاى له ريْگالادان و كلوّلى ههميشهييدا بروات؟!

38

⁽¹⁾ أتين جلسون، المصدر نفسة، ص 358.

ستایشی لهسهر ههلاه گیری و بابه تی ئاکار و قانوونه کانی هیچ جوّره روّل و بایه خیّکیان نامیّنی.

وهك مهسيحيه كى پابهند به بنه ماكانى ئايينهوه، توماس گومانى لهوه نهبووه كه مروّق خواستى ئازادى ههيه له چهند لايه كهوه:

یه کهم: هه آبرداردن و دهستنیشان کردنی دوا نامانجی ژیانی. دووهم: هه آبرداردنی نهو رینگا و نامرازهی به و نامانجه ی ده گهیهنن. سیدم: نه و بریاره ی ده رباره ی بابه ته که ده یدات.

راسته لهم پروّسهیه دا ههردوو هیزی ژیر و خواست کوّمه کی یه کتری ده کهن، بو نمونه ژیر چهند کهرهسه و بابه ت ده خاته بهرده م خواست، خواستیش رهوت و ناراسته که به و نیسشان ده دات و تایبه تمه نیده به خشی نینجا خواست کاری هه لبرار دنه که ده گریّته نهستو.

2- توماسى ئەكوپنى واي بۆچۈۈە ئەگەر مرۆۋ باسى خواسىتى كىرد مەبەستى لەو باسكردنە دوا ئامانجى ژبانـە كـە بەختەوەرىيـە. گەنشتنىش بەر ئامانچە وا سوك و ئاسان نىسە. بەختىموەرى لىه خۆشەوپستىپەوە و لە خۆشوپستنەوە سەرچاوە دەگرى، بەرزترين خۆشوپستن ئەوەپ مىرۆڭ رەببى خىزش بوي. ليىرەوە توماس دەچێتەوە نێو جيهانى فەلسەفەي ئەرستۆ خواست و ژپر (فام) بهراورد دهکات و ژبر و تنگهبشتنهکه دهخاته سهروو خواستهوه، ئهگهرچی خواست بهر له فام و ژبر به ئامانچه بابهتهکهی دهگات که خوشویستنی رهبیه. به لام ژیر له شیوازی زانیندا پشت خواست دینت، چونکه خواست توانای کوششی ههیه و شت به دەست ناھێنێ، بەلام ژیر زانین به دەست دەھێنێ و ھەمیـشه بـه دەستهننان بە يلە لە يېش كۆششەرەيە.(1) ھەر ژير و خىزى ئـەر هێزەبە كە ھەڭىۋاردنەكەي خواست وەك ئەنجامێك سە ناچارى ىەسند دەكات.

پابهندبوونی خواست به ژیرهوه نابیته مایهی ئهوهی خواست له ئازادی هه لبژاردن بیبهش بیت. ئازادی خواست بابهتیکه بهلای توماسی ئهکوینیهوه گومان هه لنه گر بووه، خو ئهگهر ئه و ئازادییهی خواست نهمینی ئه وا کرداری مروق بایه خی پاداشت و سزا و گازنده و

Maurice De Wulf., Geschichte der mittelater; ichen Philosophie. Tübingen 1913. s. 304.

دهرهوه که له چوارچینوهیه کی رهنگ بیز پیترراو سهپینراو و بهسه رژیانی مروّقدا جوّره سهبووری و خوّشییه ک به مروّق ببهخشری، له کاتیکدا توماس له کهسانی تر باشتر زانیویه تی نه و خواستی نازاد و نامانجه ی ههیه تی له دلخو شکردنیکی دهرونی نیّو جیهانیکی توبزی و ناچاری ناچیته دهرهوه و پاساودان و پاساونه دانی له ناکردن و ناکردنی دووباره بوونه و رسته ی زمان که ههست و نهستی مروّق و هوشیارییه کومه لایه تییه که ی دهرده برن شتیکی تر ناگوتری و نهگوتراوه.

ئاكار و قانوون

بابهتی ئاکار، که مهبهست رهوشت جوانی و دهستنه کوینیی و چاکه کاری ..تاد بیّت، توندوتوّل به کرداری مروّقهوه بهنده. لهو کرداره شدا که سهر به خواستی مروّقه دوو بایهت له به کتری جیا ده کریّنهوه:

- کرداری دهره کی.
- کرداری ناوه کی. (1)

ئەو كۆششەى بۆ گەيشتنە ئامانجەكە دەكىرى، بابەتى كىردارى دەرەكىيە. بەلام بابەتى كردارى ناوەكى ئامانجەكە خۆيەتى.

توماس له بابهتی ئاکاردا، ئامانجه کهی کردووه به سهرپشك. به کرداریّك دهگوتری چاکه، ئهگهر ئسهو ئامانجهی سهرگهرمی پیدهیشتنیهتی چاکه بوو. چاکه کاری کرداریّك کهوابوو لهلایهن بابهته

هه لبرژیر دراوه که یه وه بابه تی خواستی کرداری ناوه کییه دیار و دهستنیشان ده کریّت، نهمه ش ژیر بو خواستی به جیّده هیّلیّ. چاکه کاریی بابه تی باکاره، چاکه کاریش له خوّیدا هه لویّست و داب و نهریت و به ده نگه وه هاتنه (Geneigtheit)، ژیر چی ده وی و چوّن ده لیّ ناوه ها مروّق کرداره که ی بکات. چاکه کاری کاملی و ته واوه تی هه لوّیست و کرداری مروّقه. چاکه کاره کان ده کریّن به دوو به شه وه:

- چاکه کاریی ژیر و تێگهیشتن.
 - چاكەكارىي خواست.

چاکه کارییه کانی ژیر و تیگهیشتن بریتیین له: زانین، دانایی، ژیریی و زیره کی. چاکه کارییه کانی خواست و ئاکار ئهمانیه: دادپه روه ری، میانره ویی، ئازایه تی.

ئهم چاکهکارییانه ئهگهرچی سهربهخو بینه بهرچاو ئهوا توندوتول بهیهکترییهوه بهندن و یهکتری تهواو دهکهن. بخ نموونه زانین و ژیریی توندوتول به داناییهوه بهستراونه و دادپهروه ربی ناوه پوک و سروشتی کرداری دهره کی مروق ریکده خات، به لام میان وه ویی کرداری ناوه کیی مروق ریک و پیک ده کات، هه را له توند و هویه و تاوه کو هه لا یعوون و به لاداهاتن.

⁽¹⁾ Böhner, Phil. und Gilson, E. Ebenda. S. 546.

مسرزق بوونهوهریکه خواستی ههیه و دهتوانی سهرپیشکانه شت ژیردا گونجاو و تهبا هه لبّرژین، ئهو خواست هه لبّرژاردنه وه ککرداری بابهتی ئاکارن. به لام ئهم هه لبّرژاردن و سهرپشك بوونه ههمیشه چاکه کاری لیّ ناکهویّتهوه، ههندیک کرداری خواستی مروّ جار ئه نجامیّکی لیّ ده کهویّتهوه به هیچ جوّریّك ناکری بخریّته نیّو خانهی

دوور نییه وه لآمی ئه کوینی دیار و ئاشکرا بی، چونکه وهك مهسیحییه کی خاوهن بروا و ئیمان یابهند به در گمی ئایینه که پهتی.

چاكهوه، چونكه خوى له خوندا نالهار و بهدكاريه! كهوابوو بهدكاريي چينه

و چۆن لەچاكەكارىي جيادەكرىتەرە و بەچ شىنوازىك دەكەرىتەرە؟!

ئایا بهدکاریی له خوّیدا بوونی سهربهخوّ و تایبهتی ههیه یان ئهو مهبهست و ئامانجهی دیاری کردووه و ههولّی پیّگهیشتنی داوه ئهو تایبه تهندییهی پیّ دهبهخشیّ، یان ثهو ثهنجامه ی لیّیده کهویّتهوه ده خانهی به دکارییهوه ؟!

بەلای ئەكوينى ئەكوينىــەوە بــەدكارىى لــه خۆيــدا مەبەسـت و ئامانج نىيــه و جەوھــەرى ســەربەخۆى نىيــه ھۆكارەكەشــى شــتێكى رێككەوتە كە لە بنەرەتدا ھۆكارى چاكەيە.(1)

خواستی مروّق پابهندی ژیریه تی، ژیریش ههمیشه مهیلی چاکه کاری ههیه و ههر ژیر خوّیه تی چاکه کاری له بهدکاریی جیاده کاته وه، نهگهر کرداری خواستی مروّق لهگهل بریار و حوکمی

ژیردا گونجاو و ته با بوو ئه وه چاکه کاریی ده بین ، خیز نه گه ر به پیچه وانه ی بریار و حوکمی ژیره وه بوو ئه وه به دکاریی ده بینت. له کرداری خواستی مروّ قدا سی خال بابه ته که به لایه که دا ده خه ن ، ئایا چاکه کارییه یان نا:

يه كهم: ئايا بابهته كه خوّى به پينچهوانهى ژيرهوهيه يان نا.

دووهم: رهوشه که که رووکهش و تایبه تمه ندی کرداره که نیشان ده دات بابه ته که دیار و دهستنیشان ده کات نایا کرداره که شهوه ی ده هننا بکرنت بان نا؟

سێيهم: ئەو ئەنجامەي كۆششى بۆ كراوە چىيە و چۆنە؟(1).

 $^{^{(1)}}$ يوسف كرم، المصدر السابق نفسه، ص $^{(1)}$

⁽¹⁾ Russell, Bertrand., Philosophie des Abendlandes. München. 2000. s. 468.

- Hans Joachim Störig., Kleine Weltgeschichte der Philosophie. Stuttgart 1961.
- Johannes Hirschberger., Geschichte der Philosophie. Bd.
 I. Altertum und Mittelalter. Komet . 1980 .
- Russell, Bertrand., Philosophie des Abendlandes.
 München. 2000.
- Maurice De Wulf., Geschichte der mittelaterlichen Philosophie. Tübingen 1913.
- Wilhelm Weischedel., Der Gott der Philosophen WB Darmstadt. 1998.
- Wolfgang Röd., Der weg der Philosophie. Bd. I.
 München . 1994.

سەرچاوەكان

سەرچاوە عەرەبىيەكان:

- اتين جلسون، روح الفلسفة المسيحية في العصر الوسيط. ت: د. إمام عبدالفتاح إمام. مكتبة مدبولي، 1996
 - عبدالرحمن بدوي، فلسفة العصور الوسطى، القاهرة، 1962.
- يوسف كرم، تأريخ الفلسفة الاوروبية في العصر الوسيط، دار المعارف بمصر، مكتبة الدراسات الفلسفية، 1957.
 - تەورات بە ئەلمانى ، سفرى يەيدابوون:1-2: 2.

سەرچاوە ئەلمانىيەكان:

- Böhner, Phil. Und Gilson, E., Christliche Philosophie.
 Bd. 3. 2. Auflage. Paderborn 1954.
- Franz Schupp., Geschichte der Philosophie im überblik .
 Bd. 2. Meiner 2003.
- Eugen Rolfes und Karl Bormann.(Hrsg): Die Philosophie Des Thomas Von Aquin. Felix Meiner verlag. Hamburg 1977.
- Hans, Ulrich Wöhler., Geschi chte der mittelalterlichen Philosophie. VEB. Berlin 1990.